

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Curtea de Apel Suceava (Ρουμανία) στις 23 Απριλίου 2020 — BE, DT κατά Administrația Județeană a Finanțelor Publice Suceava, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași, Accer Ipurl Suceva — lichidator judiciar al BE, EP

(Υπόθεση C-182/20)

(2020/C 297/29)

Γλώσσα διαδικασίας: η ρουμανική

Αιτούν δικαστήριο

Curtea de Apel Suceava

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αιτούντες: BE, DT

Καθόν: Administrația Județeană a Finanțelor Publice Suceava, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași, Accer Ipurl Suceva — lichidator judiciar al BE, EP

Προδικαστικό ερώτημα

Αντιβαίνει στην οδηγία 2006/112/EK ⁽¹⁾ και στις αρχές της φορολογικής ουδετερότητας, του δικαιώματος έκπτωσης του ΦΠΑ και της βεβαιότητας του φόρου, υπό περιστάσεις όπως οι επίμαχες στην υπόθεση της κύριας δίκης, εθνική νομοθεσία η οποία, με την έναρξη πτωχευτικής διαδικασίας επιχείρησης, επιβάλλει αυτόματα και χωρίς περαιτέρω ελέγχους διακανονισμό του ΦΠΑ, μέσω της άρνησης έκπτωσης του ΦΠΑ επί των υπαγόμενων σε ΦΠΑ πράξεων που διενεργήθηκαν πριν από την κήρυξη της πτώχευσης και υποχρεώνει την επιχείρηση στην καταβολή του προς έκπτωση ΦΠΑ; Αντιβαίνουν οι εν λόγω ρυθμίσεις του εθνικού δικαίου, υπό περιστάσεις όπως οι επίμαχες στην υπόθεση της κύριας δίκης, στην αρχή της αναλογικότητας, λαμβανομένων υπόψη των οικονομικών συνεπειών για την επιχείρηση και του οριστικού χαρακτήρα ενός τέτοιου διακανονισμού;

⁽¹⁾ Οδηγία 2006/112/EK του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΕΕ 2006, L 347, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το rechtbank Overijssel (Κάτω Χώρες) στις 25 Μαΐου 2020 — XXXX κατά Staatssecretaris van Financiën

(Υπόθεση C-217/20)

(2020/C 297/30)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Rechtbank Overijssel

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: XXXX

Καθού: Staatssecretaris van Financiën

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το άρθρο 7, παράγραφος 1, της οδηγίας 2003/88/EK ⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 4ης Νοεμβρίου 2003, σχετικά με ορισμένα στοιχεία της οργάνωσης του χρόνου εργασίας, την έννοια ότι η άσκηση από τον εργαζόμενο του δικαιώματος ετήσιας άδειας δεν συνεπάγεται την απώλεια της αμοιβής του ή μέρους αυτής; Ή έχει η εν λόγω διάταξη την έννοια ότι ο εργαζόμενος εξακολουθεί να λαμβάνει την αμοιβή του κατά το διάστημα που ασκεί το δικαίωμά του για λήψη ετήσιας άδειας, ανεξάρτητα από τον λόγο για τον οποίο δεν εργάζεται κατά τη διάρκεια της άδειας;
- 2) Έχει το άρθρο 7, παράγραφος 1, της οδηγίας 2003/88 [...], την έννοια ότι απαγορεύει εθνικές διατάξεις και πρακτικές κατά τις οποίες ο εργαζόμενος που καθίσταται ανίκανος προς εργασία λόγω ασθένειας διατηρεί κατά τον χρόνο ενάρξεως της άδειας την αμοιβή του στο ύψος που αυτή ανερχόταν στο διάστημα αμέσως πριν από την έναρξη της άδειας ακόμη και αν, λόγω της μεγάλης διάρκειας της ανικανότητάς του, η αμοιβή αυτή είναι χαμηλότερης από εκείνη που θα ελάμβανε αν ήταν πλήρως ικανός προς εργασία;

- 3) Έχει το δικαίωμα κάθε εργαζόμενου για ετήσια άδεια μετ' αποδοχών, όπως κατοχυρώνεται στο άρθρο 7 της οδηγίας 2003/88 [...] και αναγνωρίζεται κατά πάγια νομολογία του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, την έννοια ότι, σε περίπτωση ανικανότητας προς εργασία, απαγορεύεται η μείωση της αμοιβής που καταβάλλεται κατά τη διάρκεια της άδειας;

(¹) ΕΕ 2003, L 299, σ. 9.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunalul Mureș (Ρουμανία) στις 27 Μαΐου 2020 — Sindicatul Lucrătorilor din Transporturi, TD κατά SC Samidani Trans SRL

(Υπόθεση C-218/20)

(2020/C 297/31)

Γλώσσα διαδικασίας: η ρουμανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunalul Mureș

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγοντες: Sindicatul Lucrătorilor din Transporturi, TD

Εναγομένη: SC Samidani Trans SRL

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το άρθρο 8 του κανονισμού (ΕΚ) 593/2008 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Ιουνίου 2008, για το εφαρμοστέο δίκαιο στις συμβατικές ενochές (Ρώμη I) (¹), την έννοια ότι η επιλογή του εφαρμοστέου δικαίου στην ατομική σύμβαση εργασίας αποκλείει την εφαρμογή του δικαίου της χώρας στην οποία ο μισθωτός ασκεί συνήθως τη δραστηριότητά του, ήτοι ότι, εφόσον επιλέχθηκε εφαρμοστέο δίκαιο, αποκλείεται η εφαρμογή του άρθρου 8, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού;
- 2) Έχει το άρθρο 8 του κανονισμού (ΕΚ) 593/2008 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Ιουνίου 2008, για το εφαρμοστέο δίκαιο στις συμβατικές ενochές (Ρώμη I), την έννοια ότι ο εφαρμοστέος κατώτατος μισθός στη χώρα στην οποία ο μισθωτός ασκεί συνήθως τη δραστηριότητά του συνιστά δικαίωμα το οποίο εμπίπτει στις «διατάξεις από τις οποίες δεν μπορεί να γίνει παρέκκλιση με συμφωνία κατά το δίκαιο που θα ήταν εφαρμοστέο [...] ελλείψει επιλογής», κατά την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού;
- 3) Έχει το άρθρο 3 του κανονισμού (ΕΚ) 593/2008 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Ιουνίου 2008, για το εφαρμοστέο δίκαιο στις συμβατικές ενochές (Ρώμη I) την έννοια ότι η μνεία, στην ατομική σύμβαση εργασίας, των διατάξεων του ρουμανικού Κώδικα Εργασίας ισοδυναμεί με επιλογή του ρουμανικού δικαίου, στο μέτρο που είναι γνωστό ότι στη Ρουμανία ο εργοδότης προκαθορίζει το περιεχόμενο της ατομικής σύμβασης εργασίας;

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 593/2008 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Ιουνίου 2008, για το εφαρμοστέο δίκαιο στις συμβατικές ενochές (Ρώμη I) (ΕΕ 2008, L 177, σ. 6).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Curtea de Apel Constanța (Ρουμανία) στις 29 Μαΐου 2020 — Euro Delta Danube SRL κατά Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură — Centrul Județean Tulcea

(Υπόθεση C-225/20)

(2020/C 297/32)

Γλώσσα διαδικασίας: η ρουμανική

Αιτούν δικαστήριο

Curtea de Apel Constanța